

СКЛАДИ КОМАНД:

«ГАЛИЧИНА» (Дрогобич)

№ .	Коваленко Олександр (1971)	№ .	Золотицький Сергій (1962)
№ .	Генчаров Михайло (1958)	№ .	Нікітін Андрій (1972)
№ .	Букин Володимир (1958)	№ .	Бедний Володимир (1969)
№ .	Войтюк Олександр (1965)	№ .	Волотьок Олег (1968)
№ .	Мілбасев Марат (1966)	№ .	Журенко Володимир (1972)
№ .	Мокрицький Юрій (1970)	№ .	Зуенко Микола (1972)
№ .	Седик Анатолій (1970)	№ .	Тарасенко Віталій (1961)
№ .	Янович Олександр (1961)	№ .	Ярмолич Сергій (1963)
№ .	Безсмертний Анатолій (1969)	№ .	Андрощук Олександр (1969)
№ .	Волошин Ярослав (1970)	№ .	Бублик Костянтин (1972)
№ .	Лініков Валерій (1964)	№ .	Кара-Мустафа Дмитро (1972)
№ .	Стельмах Михайло (1966)	№ .	Коробченко Олексій (1972)
№ .	Толочко Роман (1968)	№ .	Стоянов Едуард (1972)
№ .	Бондарчук Василь (1965)	№ .	Фокін Ігор (1965)
№ .	Головань Олег (1971)	№ .	Беліченко Юрій (1964)
№ .	Кухлевський Володимир (1959)	№ .	Гусєйнов Тимерлан (1968)
№ .	Міргалімов Фахім (1957)	№ .	Малищенко Олександр (1960)
№ .	Фурсов Володимир (1970)	№ .	Погодін Сергій (1958)
№ .	Шулатицький Юрій (1970)	№ .	Севідов Олександр (1969)

Головний тренер і начальник команди — засл. тренер РРФСР
М. О. САМАРИН

Тренери — В. П. ТЕЛІНГЕР,
О. А. ЧЕРНОВ.

Рахунок матчу:

...

Автори голів:

Головний тренер — В. В. НОСОВ

Начальнік команди —

М. В. БАРАНОВ

Тренер — А. Я. КУКСОВ.

Суддя:

Відповідальний за випуск — І. ГЛАВАТИЙ.

Програмку підготували — М. ДМИТРОЦА, В. МАЦІВ.

В програмці використані матеріали В. МАЛЬЧЕНКА (м. Комунарськ, Луганської обл.).

Ціна 30 коп.

Дрогобицька міська друкарня, 1990 р. Зав. № 3028—600

ЧЕМПІОНАТ СРСР II ЛІГА (західна зона)

«ГАЛИЧИНА»
(Дрогобич)

26

серпня 1990 р.

«ЗОРЯ»
(Луганськ)

Початок о 17 годині

football.lg.ua

ЧИ СПАЛАХНЕ ЗНОВУ «ЗОРЯ»?

Роком народження команди, яка представляла Луганськ в чемпіонаті країни, можна рахувати 1926, коли почав існувати «Металіст».

В 30-і роки перейменований в «Дзергінський», колектив був одним з найсильніших на Україні і в 1938 році завоював звання чемпіона республіки.

Наступного року доінбасівці дебютували в чемпіонаті країни класу «Б», де посіли 16 місце серед 23 команд. Потім його естафету прийняло луганське «Динамо», яке в 1947-1949 роках виступило в другій групі. На порозі 50-х років в місті сформувалась ще одна команда — «Трудові резерви», за яку виступали М. Сухарев, С. Завідованов, І. Іванченко. В 1949 році обидві команди Луганська виступали в другій групі (зона України). Треба відзначити, що саме в цьому турнірі вперше зустрілись луганчани і львів'яни. З «Трудовими резервами» армійці зіграли 4:4 і 1:0, а з «Динамо» — 2:2 і 4:2.

З 50-х років провідна роль в місті належить «Трудовим резервам», які в 1957 році були включені до класу «Б». Дебют виявився невдалим — команда ледве зберегла за собою право участі в першості країни на майбутній рік. А наступний сезон вже приніс луганчанам славу однієї із найсильніших в класі «Б» — з 16 місця в 1957 році вони піднялися на 6. Кращими гравцями в цей період були В. Бельков, В. Туреев, О. Котенко, Г. Макаркін, А. Родін. Керували командою, відомий в минулому гравець ЦБРА О. Водягін і М. Смирнов.

Репутацію однієї з кращих команд другої групи луганська команда закріпила і наступними успішними виступами.

Оскільки, один з авторів цієї програми на початку 60-х років проходив дійсну військову службу на Луганщині і мав змогу дивитись матчі «Трудових резервів», то ми більш детально зупинились на цьому етапі біографії наших гостей під прізвищем його вражень,

Початок 60-х років можна сміливо назвати початком становлення «Трудових резервів». Поряд з досвідченими гравцями О. Гулевським, В. Бельковим, І. Бубличенком, Д. Костенком, в колективі прийшли обдаровані футболісти І. Балаба (син тренера Г. Ф. Балаби), В. Першин, Ю. Приймак, Г. Дегтярьов. Команда почала явно прогресувати. В 1960 році наші гости займають 3 місце в зоні, а вже наступного сезону ведуть вперту боротьбу за лідерство з армійцями Одеси. Їх принциповий поєдинок 24 вересня в Луганську закінчився безрезультично, що і забезпечило одеситам перемогу в зональному турнірі. Посівши друге місце в зоні, «Трудові резерви» зустрілися в стикових матчах з вінницьким «Локомотивом» за право бути бронзовим призером першості республіки. Перемогли залиничники — 0:0, 2:0.

1962 рік — рік тріумfu луганських футболістів. Керовані досвідченим тренером Г. С. Зоніним, вони блискуче перемагають в зоні, а потім в турнірі «шести». Перемігши в переходних іграх одеський «Чорноморець», луганчани завойовують путівку до класу «А». Але деякі обставини дещо затмарили радість місцевих болітників: в результаті проведеної реформи була створена друга група класу «А», куди поряд з «Трудовими резервами» було включено багато сильних команд класу «Б».

Успіх луганчан був очевидним, команда користувалася надзвичайною популярністю не тільки на Донбасі, але й в республіці. Справжню підтримку колектив постійно отримував від керівництва області, особливо від першого секретаря обкому партії В. В. Шевченка.

В 1964 році команда була передана спортивному клубу «Зоря» тепловозобудівного заводу імені Жовтневої революції. І вже через два роки, під керівництвом старшого тренера Е. І. Горянського (до речі, колишнього нападаючого ОБО — Львів 50-х років), завоювала путівку до вищої ліги.

В групі найсильніших результати «Зорі» з року в рік йшли по висхідній. В 1970 році вона вперше замкнула п'ятірку кращих команд країни, наступного року зайняла 4-е місце, а в 1972 році під керівництвом Г. С. Зоніна завоювала звання чемпіонів

«ЗОРЯ» - 90

на СРСР. Золоті медалі одержали В. Абрамов, Ю. Васенін, Ю. Єлісеев, О. Журавльов, В. Кузнецов, С. Кузнецов, А. Куксов, В. Магигін, С. Морозов, В. Оніщенко, М. Пінчук, В. Семенов, В. Старков, О. Ткаченко, М. Форкаш. Начальник команди В. З. Галустов і тренер В. П. Глухарев одержали почесні звання «Заслужений тренер УРСР».

Але поступово досягнення луганчан пішли на спад. В 1974-75 роках «Зоря» стає фіналістом Кубка СРСР, а в чемпіонатах з кожним роком крокує все нижче і нижче. Зайнявши в 1979 році передостаннє місце в вищій лізі, наші гости розпрощались з нею. П'ять сезонів, проведених «Зорею» в першій лізі, не виправдали надії її прихильників — команда займала місця в середині турнірної таблиці. Тим більше, за підсумками сезону-84 тепловозобудівники опинились серед аутсайдерів і залишили першу лігу.

В 1986 році «Зоря» виграє звання чемпіона УРСР серед команд другої ліги, перемагає у пе-рехідному турнірі і після двохрічної перерви повертається до першої ліги. Пробувши в ній два сезони, луганчани вимушенню були знову повернуті до другого ешелону.

Напередодні минулорічного сезону наставник «Зорі» А. М. Байдачний запевнив, що команда постарається повернутися в першу лігу. Але завдання залишилося невиконаним.

Ось такі важкі випробування випали на долю луганських футболістів у 80-і роки.

Чи є надія, що «Зоря» знову зійде? Думаємо, що так.

НАСТУПНИЙ МАТЧ В ДРОГОБИЧІ
10 ВЕРЕСНЯ, ПОНЕДІЛОК

«ГАЛИЧИНА»
(Дрогобич)

«ЗОРЯ»
(Бельці)

«Динамо» С. Погодін. До тренувань було також залучено групу вихованців місцевої ДЮСШ та спортінтернату.

Але, жаль, пілдна робота під час тренувальних зборів не знайшла свого логічного продовження в чемпіонаті країни. Стартувала «Зоря» вкрай невдало, зазнавши поразок від «Лорі» і «Ширака». Після кількох домашніх матчів становище дещо виправлялося, але знову тепловозобудівники потрапили в смугу невдач. Колектив почав програвати на своєму полі матч за матчем і становище стало загрозливим.

Підівчаючи підсумки першого кола, газета «Луганська правда» писала: «Оцінюючи виступи «Зорі» в першій половині чемпіонату, болільники та її тренери з футболістами говорять однозначно: команда виступила незадовільно, нижче своїх можливостей. Вона не використала той потенціал, про який говорилось на старті чемпіонату — майстерність досвідчених футболістів у суміщності із запалом, жадоби боротьби молодих. Гірше того, в деяких матчах на своєму полі «Зоря» демонструвала безбарвний футбол, позбавлений домашніх заготовок, покидаючи слабку організацію гри, недостатню фізичну і технічну підготовку».

У чому причина невдачі? За оцінкою луганських журналістів, основні причини зриву —

технічно-тактична майстерність команди проявилася лише на половину, слабке використання молодих футболістів, порушення спортивного режиму окремими футболістами. До речі, у розпалі першого кола були відраховані за це В. Мігурський і В. Каракаш. Причини невдач і проблеми, які виникли перед луганським футболом, розглядалися на спільному засіданні колегії спортивкомітету, президії облради ДФСТ профспілок, президії обласної федерації футболу і президії футбольного госпрозрахункового клубу «Зоря» з участю представників громадськості. На цьому засіданні прийнято ряд профілак-

тичних заходів, зокрема госпрозрахунковий клуб «Зоря» очолив новий голова — О. І. Ляхов.

Тренери і гравці з розумінням сприйняли перші кроки Олександра Івановича — енергійного, вольового, пілкого прихильника футболу, спрямовані на відродження кращих традицій луганського футболу, на посилення уваги до команди, до її потреб і турбот.

Довір'я болільників команда повинна завоюувати свою красибою і результативною грою, тоді і до колективу повернеться авторитет, що значно похитнувся. І честь клубу буде примножена.

ПО СТОРІНКАХ МІСЦЕВОЇ ПРЕСИ «ЗОРЯ» СТАЄ СЕРЕДНЯЧКОМ?

Таке запитання можна було почути серед болільників після закінчення календарного матчу в рамках восьмого туру чемпіонату країни з футболу серед команд західної зони другої ліги, в якому 9 травня луганська «Зоря» зустрічалася з дрогобицькою «Галичною».

Знову, як і в попередньому матчі з «Волинню», «Зоря» мала вигляд рядової команди, гравці якої поступалися перед суперниками і в швидкості, і в єдиноборстві за мяч, і в збалансованості дій всіх айні гри, були «беззубими» в атаках і «дірливими» в захисті.

Тож не дивно, що гости повели в рахунку вже на 24-й хвилині після удара центрального нападаючого Бондарчука, який успішно завершив один з численних проривів. Здавалось би, що після перерви «Зоря» постарається сквитати рахунок і вийти вперед. Однак на 53-й хвилині пропустила ще один м'яч після удару Міргалімова.

Правда, через дві хвилини господарям вдалося сквитити один гол. Це зробив з 11-метрового шрафтного удара Погодин. Але добитися більшого «Зоря» не змогла. Отже, розрахка — 1:2.

ГОРТАЮЧІ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Дрогобицький «Нафтогаз» і луганські «Трудові резерви» в першості СРСР (клас «Б») зустрічались лише два рази. Це було в 1962 році. В матчі першого кола 28 квітня в Дрогобичі господарі полягли святкували сенсаційну перемогу — 3:0.

Автори голів: О. Сабо — 2, А. Бронштейн. В другому колі «Трудові резерви» взяли реванш, завдавши нашим землякам відчутної поразки — 0:7.

Львівські армійці двічі зустрічалися із «Зорею» в 1966 році в турнірі команд другої ліги. У Львові переміг СКА — 1:0 (Л. Жукаускас), в Луганську — «Зоря» — 1:0.

В чемпіонаті СРСР серед команд першої ліги (82—84; 87—88 роки) СКА «Карпати» провів із «Зорею» десять матчів: шість раз перемогли львів'яни, дві нічі і дві поразки. Різниця м'ячів 17:10.

Автори голів в СКА — «Карпати» В. Кухлевський — 4, Г. Батич, І. Гамалій, Я. Лендел — по 2, В. Бандура, В. Бондарчук, В. Буняк, А. Мох, В. Никитич, В. Рафаельчук, В. Семенов — по одному; в «Зорі»: О. Малишенко і С. Юріан — по 2, Ю. Бобков, В. Зінченко, В. Кобзарев, Ю. Колесников, А. Куksов, О. Ткаченко — по одному.

У матчі першого кола, який відбувся у Луганську, дрогобицька «Галичина» перемогла «Зорю»

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ШО...

...Луганчани в 1924 році вперше стали чемпіонами округу, перемігши у фіналі команду м. Сніжного — 1:0.

Луганське «Дніпро» було першою періферійною командою другої групи, яка в 1947 році вперше добралася права грati в чвертьфіналі Кубка СРСР.

...Воротар «Трудових резервів» Б. Маліємін в 1963—70 роках виступав за львівський СКА.

...За «Зорю» і армійську команду Львова виступали В. Першин, Р. Зуб,

О. Малишенко. Останній, до речі, виступаючи за СКА «Карпати» в 1985—86 роках, забив 21 гол.

...З луганськими футболістами працювали тренери К. Бесков, В. Баліков, І. Сабо, Г. Галаба, М. Кузнеців, Е. Пестов, Ю. Ращунікін, Ю. Захаров, В. Добижка.

...В Луганську починали свій спортивний шлях відомі футболісти О. Заваров і С. Андреев.

...12 гравців «Зорі» виступали за збірну СРСР.